

VÄSTGÖTASPIDS

(VÄSTGÖTASPETS)

Oprindelsesland: Sverige

Anvendelse: Drivhund (heeler)

Klassifikation: FCI Gruppe 5 (Spidshunde og racer af oprindelig type),
Sektion 3 (Nordiske vagt- og hyrdehunde)
Uden brugsprøve

Historie: Västgötaspidsen regnes for at være en af de oprindelige svenske racer, omend det ikke er helt klart, hvordan den er beslægtet med Welsh Corgi. Det er vanskeligt at sige, om vikingerne bragte hunde af denne spidstype til Sverige fra England eller fra England til Sverige, men moderne kynologisk forskning tyder på, at racen er udviklet i Sverige.

Æren for at få Västgötaspidsen anerkendt og registreret som en svensk race tilkommer grev Björn von Rosen **og rektor K. G. Zettersten**. I begyndelsen af 1940'erne blev von Rosen gjort opmærksom på, at denne gamle type hyrdende hund stadig eksisterede, og en undersøgelse blev sat i gang i Västergöta-området. Han foretog en opgørelse over den bestand, der fandtes i Västergötlands len, og især omkring byen Vara fandt han en lille, men i type meget ensartet gruppe hunde. De blev grundlaget for et seriøst avlsprogram. **Dette blev hovedsagelig ledet af rektor K. G. Zettersten**, som havde held med at opdrætte en ensartet type – uden at driv-instinktet gik tabt.

Helhedsindtryk: En lille og kraftfuld, kortbenet hund. Både udseende og udtryk viser, at den er årvågen, opmærksom og aktiv.

Proportioner:	Forholdet mellem skulderhøjde og kropslængde er 2 til 3. Afstanden fra det laveste punkt af brystets underlinie til jorden må aldrig være mindre end 1/3 af højden ved skulderen.
Temperament:	Racen er årvågen, aktiv, frygtløs og opmærksom.
Hoved:	Renskåret og temmelig langt. Skalle og næseryg er parallelle. Set fra oven såvel som fra siden er det kileformet og moderat bredt.
<u>Skalle:</u>	Næsten flad
<u>Stop:</u>	Godt markeret
<u>Næse:</u>	Sort
<u>Næseparti:</u>	Set fra siden er det brat afskåret. Det er en smule kortere end skallen.
<u>Læber:</u>	Tæt tilliggende og stramt sluttende
<u>Kæber, bid:</u>	Underkæben er ret brat afskåret og stærk – men ikke fremtrædende. Perfekt og normalt saksebid med fuldt tandsæt, ensartede og veludviklede tænder.
Øjne:	Middelstore, ovale og mørkebrune
Ører:	Middelstore, spidse og opretstående. Ørelapperne er stive fra basis til spids. De er glathårede og bevægelige. Ørets længde er en smule større end bredden ved basis.
Hals:	Lang, med stærke muskler og god rejsning
Krop:	
<u>Overlinie:</u>	Ryggen er vandret og meget muskuløs.
<u>Lænd:</u>	Kort, bred og stærk
<u>Kryds:</u>	Bredt og let skråtstillet
<u>Bryst:</u>	Langt, med god dybde og godt hvælvede ribben. Set forfra er brystet ovalt, set fra siden har det form som en ellipse. Det når ned til 2/5 af forbenets længde, og set fra siden ligger brystets laveste punkt lige bag albuespidsen. Brystbenet er synligt – men ikke overdrevent fremtrædende.
<u>Underlinie:</u>	Bugen er let optrukken.
Hale:	Der forekommer to typer af hale – lang eller medfødt kort i forskellig længde. For begge typer accepteres alle former for halebæring, da der ikke findes en fast norm.
Lemmer:	Med stærke knogler
Forpart:	
<u>Skuldre:</u>	Lange og med en vinkel på 45° til vandret
<u>Overarm:</u>	En smule kortere end skulderbladet og tydeligt skråtstillet. Overarmen ligger tæt ind til brystkassen, men er alligevel meget bevægelig.
<u>Underarm:</u>	Set forfra ganske let buet – netop tilstrækkeligt til at sikre fri bevægelighed langs den nederste del af brystet.
<u>Mellemhånd:</u>	Spændstig
<u>Forpoter:</u>	Middelstore, korte og ovale. De peger lige fremefter, er tæt samlede og godt hvælvede. Trædepuderne er stærke.
Bagpart:	Set bagfra er bagbenene parallelle.
<u>Lår:</u>	Brede med kraftig muskulatur
<u>Knæ:</u>	Velvinklet
<u>Underlår:</u>	Kun en smule længere end afstanden fra haseleddet til jorden

<u>Haseled:</u>	Velvinklet
<u>Mellemfod:</u>	Af moderat længde
<u>Bagpoter:</u>	Som forpoterne
Bevægelse:	Sund med godt fremgreb og drive
Pels:	
<u>Hårlag:</u>	Dækpelsen er middellang, grov, tilliggende og tæt. Underulden blød og meget tæt. Pelsen er kort på hovedet og forsiden af benene. Den er lidt længere på nakke, strube og bryst samt bag på bagbenene.
<u>Farve:</u>	Grå, gråbrun, grågul, rødgul eller rødbrun. Lysere hår i de samme nuancer som før nævnt kan ses på næseparti og strube, på bryst, bug og baglår, poter og haser. En mørkere dækpels kan ses på hals, ryg og kroppens sider. Lysere aftegninger på skuldrene – de såkaldte sele-aftegninger – og lyse kindaftegn er særdeles ønskelige. Hvidt er tilladt i beskedent omfang som en smal blis, nakkeplet eller en smal halsring. Hvide aftegninger er tilladt på for- og bagben og på brystet.
Størrelse:	Skulderhøjde: Hanner 33 cm (ideal højde) Tæver 31 cm (ideal højde) Tilladt tolerance: +2 cm over og -1 cm under
Fejl:	Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang og dens indvirkning på hundens sundhed og velbefindende og dens evne til at udføre sit oprindelige arbejde. <ul style="list-style-type: none">• For lavt stillet• Stoppet for svagt markeret• Spidst næseparti• Mangel på to P1 eller en P2• Lyse øjne, der giver et forkert udtryk.• For lavt ansatte ører• Brystet for dybt eller med for lidt dybde• For bred front• Stejl skulder• For kort overarm• Overvinklet bagpart• Manglende kind- eller seleaftegn
Alvorlige fejl:	<ul style="list-style-type: none">• Kort eller rundet skalle• Kort næseparti• Underkæben for kort, smal eller svag kæbe• Tangbid

- Manglende molarer (M3 ikke medregnet)
- Karperyg
- Blød pels, udstående pels
- Pelsen for kort eller for lang
- Manglende underuld
- Hvide aftegn, der overstiger 30% af grundfarven.
- Alvorlige afvigelser i størrelse fra idealhøjden

Diskvalificerende fejl:

- Aggressive eller for sky hunde
- Enhver hund, der tydeligt viser fysiske eller psykiske abnormiteter, skal diskvalificeres.
- Over- eller underbid
- Blå øjne – et eller begge
- Hængende ører eller kipører
- Lang, krøllet pels
- Sort, hvid, leverfarvet eller blå pelsfarve

Bemærk:

- Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.
- Kun funktionsdygtige og klinisk sunde hunde med racetypisk bygning bør anvendes i avlen.

De seneste ændringer er skrevet med ”fed” skrift.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

Standarden udgivet af FCI 27. maj 2014

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité

JULI 2019

☒ ☒ ☒ NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i AUGUST 2015 ☒ ☒ ☒

Anatomiske træk

